

Ewangelia z 30 grudnia: Odkryć, głosić i naśladować Mesjasza w każdym wieku

Ewangelia szóstego dnia w oktawie Bożego Narodzenia wraz z komentarzem. “Dziecię zaś rosło i nabierało mocy, napełniając się mądrością, a łaska Boża spoczywała na Nim”. Świętego Josemarię napełniała radością kontemplacja naturalności, z jaką Syn Boży chciał żyć na ziemi. Pan Jezus nauczył nas, że wszystkie codzienne sprawy można

uświęcać i są one prawdziwą
drogą do świętości.

Ewangelia (Łk 2, 36-40)

Gdy Rodzice przynieśli Dzieciątko Jezus do świątyni, była tam również prorokini Anna, córka Fanuela z pokolenia Asera, bardzo podeszła w latach. Od swego panieństwa siedem lat żyła z mężem i pozostała wdową. Liczyła już sobie osiemdziesiąt cztery lata. Nie rozstawała się ze świątynią, służąc Bogu w postach i modlitwach dniem i nocą. Przyszedłszy w tej właśnie chwili, sławiła Boga i mówiła o Nim wszystkim, którzy oczekiwali wyzwolenia Jeruzalem.

A gdy wypełnili wszystko według Prawa Pańskiego, wrócili do Galilei, do swego miasta – Nazaretu. Dziecię zaś rosło i nabierało mocy, napełniając się mądrością, a łaska Boża spoczywała na Nim.

Komentarz

Najpierw zastanówmy się nad tym, co jest pozornie drugorzędne w opowieści Ewangelii: nad wiekiem Anny. Ukończyła już osiemdziesiąt cztery lata. Zwykle za najlepszy etap życia uważa się młodość albo czas wykonywania naszego zawodu i związane z tym osiągnięcia, a z nostalgią użalamy się nad upływem lat. Czasami możemy nawet czuć jakieś lekceważenie wobec osób starszych, uważając je za mało użyteczne albo nawet za ciężar. Dzisiejsza ewangelia uczy nas, że jest wręcz przeciwnie. Najlepszy moment w życiu tej kobiety, wdowy od bardzo młodego wieku, ma miejsce pod koniec jej ziemskiego pielgrzymowania: to spotkanie ze Świętą Rodziną i poznanie Zbawiciela świata. W wieku 84 lat staje się apostołem Chrystusa i mówi o przyjsciu Odkupiciela wszystkim, którzy oczekiwali wyzwolenia Izraela. Podeszły wiek nie jest przeszkodą, aby przyjąć Boże

powołanie i wypełnić naszą misję w świecie.

Kiedy Maryja i Józef dokonali ofiarowania Dziecka w Świątyni, według nakazu prawa Mojżeszowego, powrócili do siebie, do domu w Nazarecie, i kontynuowali życie podobne do życia innych rodzin. Świętego Josemarię cieszyło kontemplowanie naturalności z jaką Syn Boży zechciał żyć na ziemi, zwłaszcza podczas trzydziestu lat życia ukrytego w Nazarecie. Mówił nam o wielkości życia codziennego i o tym, jak można uświęcać codzienne zajęcia i jak mogą one stać się drogą do świętości, dostępną dla zwykłych chrześcijan.

Na zakończeniu dzisiejszej sceny, Ewangelia mówi, że „Dziecię rosło i nabierało mocy, napełniając się mądrością a łaska Boża spoczywała na Nim” (w. 40). O to prosimy Pana Boga dla każdego z nas kończąc

kontemplację tego fragmentu Ewangelii: żeby Duch Święty umacniał nas w utrapieniach i oświecał nasze myśli swoją mądrością, abyśmy wykorzystali obfite łaski jakie otrzymujemy od Pana.

Miguel Ángel Torres-Dulce //
Zdjęcie: Shutterstock

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/gospel/30grudnia/> (24-04-2025)